

**LA PUPURETTA!
KALE-IRAKURRAIDIA
AZAROK 18 11:30
BATERIKO ATARIA**

LAPURRETA

KALE IRAKURRALDIA

AZAROAK 18, 2018

11:30 BITERITIK

Bost geltoki lotuko dira ibilaldian,
5 kutxazain automatiko:
La Caixa, Laboral Kutxa, BBVA,
Sabadell eta Kutxabank

1. geltokia

☐ Andoni Tolosa	1. Amatasuna
☐ Eduardo Galeano	2. Ilargia
☐ Gotzon Barandiaran	3. Atzeman dute lapurra
☐ Maria Merce Marçal	4. Kitarra batek Tom Waitsen...
☐ Miren Amuriza	5. Imajinatu familia bat

Amatasuna

Memoria galdu eta ahantzirik, hiltzailea bere krimenaren lekura itzultzen den bezala, eta itzalean hilik uste zuena aurkitzen du, zergatik jakin gabe esklabo egiten zaio, zakur bilakatzen da, etxea, heriotzaren eta salbamenaren saria ostuko liokeen ebasle ausentearen aurka gerizatzen du, horrela nintzen ni amodioaren lekura itzuli.

Ilargia

Ilargia lurra bisitatzeaz irrikan zegoen.

Zalantzan zeraman luzaro, eta etortzeari eman zion. Une baterako etortzea beste asmorik gabe, zuhaitz adaburuan trabaturik geratu zen zerura itzultzeari ekin zionean.

Ilargia adar artean betirako, bakardadean, preso geratuko zelakoan, etsiturik zegoen; baina, hara non, zorionez, otso bat oihanaren sakonetik agertu eta gau osoa eman ilargiarekin jolasean: muturrarekin laztandu, bere sabel xurian kilimaka, eta zenbait txiste —ez hain txarrak— kontatuz.

Eguna argitzeaz zela, otsoa adakeraz libratu eta ilargia zeruan goiti galdu zen.

Ez zen, ordea, bakarrik joan: otsoari itzala lapurtuz baizik, honek sekula ahantz ez zezan iragan gaua.

Harrezkero otsoaren ulua.

Geroztik, erreguka ari zaio ilargiak ebatsi itzala itzul diezaion.

Ilargia, ordea, gorra bailitzan darrai.

Atzeman dute lapurra

Atzeman dute lapurra
urteetan ebatsitako
berbak eta guzti.
Polizien telebista kateek erakutsitako irudietan,
harrituta begiratu die
diruz-lagunduta zituen hiztegiei,
atsekabeturik oroitu du
sobornoetarako ez dagoela zekenik.
Ez ei dute torturatu beharrik izan,
ez baitago, antza, torturatu beharrik.
Borondatez aitortu du non nori noiz:
albistegietan, erredakzioetan,
batzar nazionaletan, batzorde exekutiboetan,
berrehun euro banatik gorako bazkalondoetan,
izenburu hutsaletan, pankarta maiztuetan,
komunikatu isilduetan, hileta antzeztuetan.
Aske utzi dute lapurra
urteetan ebatsitako
berbak eta guzti,
ez ei dute aitortu duena ulertu.
Artean, kaltetuek gaztigua ebatzi
eta heriotza zigorrera kondenatu dute,
hilketa mugagabea egotzi diote,
aurrez, denboraz, odol hotzean, anker
egituratuko berbazidioa.

Itzultzaileak ikusle oldearen
hanka azprietatik ihes egin eta
asilo politikoa eskatu du
hizkuntzarik ez dagoen herri batean.

**Kitarra batek
Tom Waitzen ahotsa
lapurtuko balu**

Kitarra batek
tom waitzen ahotsa
lapurtuko balu
eta bere akordeetan
euririk ez dagoen lekura eramán
pianoak eta akordeoiak
aspaldidanik mutu dirauten mundura
galdera da
guztiok inozenteak bagina
kale zakur gosetienak ere
klake dantzatuko balu
bere gosea aseturik
ez balego zergatik
zikinkeria artean paseatu beharrik
galdera da
ahots garratz baino lagunik
ez balego
gure alde beltza gogoratuko ligukeenik
zeinarekin
gau bakartietan bat egin
galdera da
ez balego galtzailerik?
ez balego pasiorik?
ez balego lekurik non nekea pausatu ahal?

Imajinatu familia bat

Doinua: *Leiho ertzetik entzun dezaket*
(Jose Ignazio Ansorena)

Imajinatu familia bat
egin duena eztanda:
aita fabrikan behin ta birritan
kaleratua izan da,
amak oraindik itxaropentsu
Inem-en hartu du txanda,
alperreko propaganda,
agortu baita demanda.
Urratsez urrats gainditu ezinez
hipoteka baten langa,
kale gorrira bota dituzte
ostikada bat emanda.

Seme gazteak galdetu die
“Zer gertatu zaigu baina?”,
amak malkotan “Bankuak bota
egin gaitik alajaina!
Itzuli ezin genialako
hipotekaren ordaina,
Seme, ez haut nahi engaina,
zorrek hartu ditek gaina.
Nahiz ta jokoan jartzen diaten
langile soilon oraina,
gaur ere askok gure kontura
edango ditek txanpaina”.

Zenbat despido, zenbat etxe huts,
eta zenbat hipoteka,
langabetuen zerrendak daude
jada goraino beteta...
Ta bitartean bankuek egin
nahi digute lapurreta,
erreskatea gordeta,
haziz doa desoreka.
Mugitu egin beharko dugu
honi emateko buelta,
bankuengandik ez gaitu inork
erreskatatuko eta.

2. geltokia

☐ Arantxa Urretabizkaia	1. Gorpu Lapurrak
☐ Billy Collins	2. Aurkitu nauzu goizean
☐ Castillo Suarez	3. Poesiaren problema
☐ Harkaitz Cano	4. Kontatuko dizuet nire istorioa
☐ Marta Navarro Garcia	5. Pribatitzatzea

Gorpu lapurrak

Ez ginateke hondoratuko
aparraitzezkoak bagina, Donald Siegel.
Egunero hortzak garbitu ondoren
ematen dugun muxuari
hamaikagarrenean hartuko ez bagenio
gorpua lapurtu diotenaren zaporea.

Maite dugunaren irribarrea hilzorikoen sehaska
ez balitz.

Ez da gure errua.
Guk beti maite dugu pertsona bera
gorputz ezberdinetan izan arren.
Baina maite dugun jendea aldatu egiten da.

Baina hondoratuko ez bagina, Donald
eroriko ez bagina
ez genituzke hondoan daudenak ezagutuko.

Ez genuke elkar ezagutuko, Donald
aparraitzezkoak bagina.

Aurkitu nauzu goizean

Hondarraren gainean biltzen den harri koloreduna bezala
lehortu ondoren,
gristatu delako,
desengainaturik,
erortzera uzten den harri koskorra bezala
aurkitu nauzu
goizean,
sartu baizik nahi ez duen
lainoa leihoan bezala
kotxearen faroek bereganatu duten
intsektua bezala
liburu bat lapurtzen hartu duten
estudiantea bezala
larre leun baten erdian
ahaztutako kotxea bezala
haizean dantzatzen diren
eskutitz bateko pusketak bezala
estazio batean abandonatutako
maleta zahar bat bezala
jende artean
biluzik aurkitzen dena bezala
asperraldiko
aho-zabaltze bat bezala

bide ertzean nornahiren omenaldiz
jarri den harri bat bezala
kalendarioaren
orri zahar bat bezala
itsas barrenean
alferki oihuztatzen den sirena bezala
luzaroan haragian irauten duen kolpearen
oinazearen oroipena bezala
amets gaiztozko gau batek
lardaskatutako ohe bat bezala
hitz esan gabe bat bezala
hitz entzun gabe bat bezala
hitz ulertu gabe bat bezala
hitz pentsatu gabe bat bezala
hitz arrotz bat bezala
hitz ahaztu bat bezala
aurkitu nauzu
goizean,
beste norbaiten izenaz markatutako koilarea daraman
zakur arkakusoz betetako bat bezala.

Poesiaren problema

Poesiaren problemaz jabetu nintzen
gau batean hondartzan nenbilela
—Floridako hondar hotza nire oinetan,
izar festa bat zeruan—,

poesiaren problema da
poesia gehiago idaztera bultzatzen duela,
akuario betean arraintxo gehiago,
untxitxo gehiago saltoka
untxi amen sabeletik ihintzaz bustitako belazera.

Nola amaituko da, ordea?
Ez bada eguna iristen,
zeinean munduko gauza guztiak
munduko beste gauza guztiakin alderatu ditugun,

eta ez dagoen ezer egitekorik
ez bada koaderno isilik itxi
eta eseri eskuak mahai gainean jarrita.

Poesiak pozez betetzen nau
eta haizean gora noa luma bezala.
Poesiak penaz betetzen nau
eta behera noa zubitik botatako katea lez.

Baina normalean poesiak betetzen nau
poesia gehiago idazteko grinaz,
ilunpean eseri eta itxaron
sugar txiki bat nire arkatzaren puntan agertu arte.

Eta horrekin batera, lapurtzeko desioa,
besteen poemetan sartzeko gogoa
linterna eskuan eta aurpegian maskara bat.

Izan ere, lapur banda galanta gara gu
litxarreroak, zorro ebasleak,
esan nuen nire golkorako
uhin hotz batek oinak bustitzen zizkidan
eta itsasargiak bere megafonoa itsas gainean mugitzen zuela,
Lawrence Ferlinghettiri ostutako irudia,
hain zuzen,

Lawrence Ferlinghetti,
San Franciscoko poeta txirrindularia
zeinaren liburua jolas tokia bailitzan
eramaten nuen nire uniformeko patrikan
gora eta behera institutuko korridore arriskutsuetan.

Kontatuko dizuet nire historia

Kontatuko dizuet nire historia,
munduko itsaslapurrik zitalarena,
besteei ondasunak lapurtzen zizkiena
harik eta bere duintasun guztia
ebatsi zioten arte.
Ez zen printzesa bat izan,
errege boteretsu baten alaba,
arotz xume baten iloba baizik.
Berak esan zidan
Mediterraneoko itsasoaz landara
bazeudela lur emankorrakoak;
berak erakutsiko zizkidala
merkatari aberatsen etxeak zeintzuk ziren.

Eta nik sinetsi egin nion.
Sinetsi egin nion
bere begien berdetasuna bezalakorik
inoiz ez nuelako ikusi,
bere jenio biziak
beste aukerarik ez zidalako ematen.
Nirekin etorri eta
ezer gabe utzi ninduen
itsaso bizi batek bustitako esparruan
ezer gabe ez nintzela ezer esanez.

Pribatizatzea

Arratsaldetan Osasun etxeak ixten hasi zirenean
ez nuen protestarik egin,
goizak libreak bait nituen.

Osasunaren jestioan era berriak
onartu zituztenean,
ez nintzen kezkatu,
modernoak bait naiz eta berrikuntzak gustatzen bait zaizkit.

Etorkinei osasun asistentzia ukatu zietenean,
ez nuen protestarik egin,
hemengoak bait naiz.

Osasungintza pribatuan
oheak konzertatzen hasi zirenean,
ez nuen protestarik egin,
sasoiean bait nago.

Ohiko tren zerbitzua ezabatu zutenean
ez nuen protestarik egin,
isolatua ez dagoen herri batean bizi bait naiz.

Hezkuntza publikoko
Eskola jangelan bekak kendu zituztenean,
ez nuen protestarik egin,
seme alabik ez baititut.

Hospitalak esleitu zituztenean
30 urteko luzapen aukerarekin
higiezin enpresa, banketxe eta inbertsio funtsei,
nere osasuna beraien burbuilan sartzen saiatu zirenean,
protesta egiten saiatu nintzen,
baina honez gero
protestak pribatizatu egin zituzten.

Orain norbaiten bila nabil
pribatizatzaileetaz defendatzen lagundu nazala,
baina jada ez da inor osasuntsu geratzen.

Ikasgaia ikasi dut.
Hortzak puskatu behar zaizkio sistemari
bere urrezko haginak guri saldu baino lehen.
piztiek arrastaka eraman gaitzaten baino lehen,
gurutzez eta kartazalaz betetako beraien kobazuloetara
gure eskubideak odoljarioan bihurtu
baino askoz ere lehenago, askoz ere .

3. geltokia

☐ Beñat Sarasola	1. Maitasuna
☐ Gorka Setien	2. Iragana
☐ Hedoi Etxarte	3. Zer inporta dio lapurretak
☐ Jule Goikoetxea	4. L)
☐ Nijole Miliauskaite	5. Askatasun kalean

Maitasuna

Baliteke zuk
neska gizen
argal eta beldurti horrek
lapurtutako gorputz batean
maitatzen bizitzeko
trikimailuren bat izatea
menderatuta maitatzeko
etsia emandako
lurralde batean.

Baina
maitasunak
zu merezi ote zaituen jakiteko
askatasuna
praktikatu beharko duzu
lehenengo.

Beharbada zuk
neska alai
itsusi eta arriskutsu horrek
trikimailuren bat duzu
mundua zapartatu gabe
menderakuntza zapartatzeko.

Iragana

begi hingatuek ezustean harrapatutako
anbar zati baten antzekoa zara, itsas algen artean
paseo luze eta nekatuen ostean
hain handi eta astuna —ia ezin dut sinetsi
benetakoa zarena

ondo garbitu behar zaizu
leundu
argia eta beroa zabal ditzazun

zure edertasun arrotz asaldagarria
piztu

tiradera zabaltzean anbar usaina

inoiz inork ebatsi ezingo digun
objektu baliotsu bakarra zara, oi, iragana

Zer inporta dio lapurretak

Eta umea jaio egin zen
apenas intziri bat
lehen arnasaldian
baina nori inporta zaio
detailtxo hori.

Gero bilatu egin zuen
jakinduria zahar bati jarraituz eta
aurkitu egin zuen goxoa baina
nori inporta zaio goxorako jakinduria
hori.

Lasai zegoela beroan
ongi asko adierazten zuen
behar zuen horri bildua
baina nori inporta zaio zein den
ongi izanaren tenperaturak
duen bibrazioa.

Umeak
irribarre zabalarekin
eskeintzen du orain bere jolasa.

Nori inporta zaio.

L)

Marta sanchezen abestiak
eta conchita piquerrenak
nota bat gorabehera
triste jartzen dute oso
desesperatuta dagoela zinez pentsa
ilea bilduta eramaten duten
emakumeen omenez
jose de bilbao al teléfono
no se vaya no que ahora le dan el número
correspondiente para el sorteo se
realiza bajo notario por supuesto
on gizonak gara gizakiak gizon andreak
andre gizonak humanoak
eta ez daki ondo zer esan baina
valeriana bat si us plau
emakume normala naiz
erretzeari utzi nion hogeigarren mendean
baina desesperatuta nago aizu
gure maitasuna
lapur batek lapurtutako
esmeralda bat da

Askatasun kalean

Zinpeko berria destinatu dute
Askatasun kaleko Eroskin.
Aurreko zinpekoak ez zuen
adi eta ganoraz lan egiten.
Bere patxadaz eta pasibitateaz
lasaitasuna segurtatzen zuen saltokian.

Gaur Askatasun kaleko Eroskin
sartu naizelarik, belarrietan kaskoak,
keinua egin dit zinpeko berriak.
Ezikusiarena egin dut.
Esnekien sailera joan naiz,
jogurtak eta gazta hartu ditut.
Zukuen eremuan saskiratu ditut
olibak, dilistak, pasta freskoa.
Zinpeko berriak keinuak egin dizkit.
Ezikusiarena egin dut berriz.
Orduan fisikoki ukitu nau eta
nik kasko bat kendu dut esateko:
«Zer demontre gertatzen da!».
Eta zehaztu dit: «Barkatu baina
zakuak sarreran utzi behar dira».
Bizkarrean daramat zakutoa.
Zakutoa kentzeko keinua egin dut.
«Zerbait ostu dudala uste al duzu?
Begiratu barruan». Ez du begiratu.
Ez dut zakua sarrerara eraman.

Atzetik segitu nau, hamar bat metrora.
Laboreen zonaldean so egin diot.
Begirada behehitu du. Gerturatu eta
lotsarik batere gabe galdetu diot:
«Zerbait lapurtzekotan nagoela uste duzu?».
Ezetz erantzun dit: «Kontua da lehen
jendeak laboreetako jostailutxoak
ebasten zituela, baina orain gailetak».
Harrituta eskatu dizkiot azalpenak:
«Jostailutxoak ebatsitakoan ez zenituzten
zakutoak miatzen, baina orain erregistratu
egin behar gaituzue gailetak ostuz gero?».
«Bai, halaxe da» esan dit. «Ados» esan diot.

Askatasun kaleko Eroskin
zinpeko berria destinatu dute,
Europako Banku Zentralak bidalia,
Askatasun kalean austeritate plana
tentuz garatzen ari ote diren neurtzeko.

4. geltokia

☐ Ekhiñe Eizagirre	1. Inorentzat izan barik gaiztoa
☐ Leire Bilbao	2. Segundo bakoitza
☐ Omar Nabarro	3. Telebistarik gabe hazi zen...
☐ Pako Aristi	4. Kliskadak
☐ Xabier Montoia	5. Lapurreta

Inorentzat izan barik gaiztoa

Inorentzat izan barik gaiztoa
erdi bi egin zidaten bihotza
sartuta bertan ankerki haiztoa
kupidagabea bezain zorrotza.

zelan moldatu ohi suak ezkoa
hala neu orain, bizirik hilotza;
etxetzat eman didate ghettoa
neurean bilakaraziz arrotza.

hilobiak bai dira hemen ttukun
bestean gaude eginda aspaldi kale,
zoriona gugandik zein urrun.

esku zuridun hainbeste lapur
eta gu apurren baten eskale;
ez zaituztet penaz utziko, egun.

Segundo bakoitza

Erloju orratzen
kontrako norantzan
egingo dinagu iraultza.
Ez atzerantz, beste alderantz.
Denborak zentzurik gal ez dezan
hitzordu klandestinoak
adostuko ditinagu
amets periferikoetan.
Eta gure gorputzek bat egitean,
azalak azala ukitzean,
begiradak lapurtuko zizkionagu
segundo bakoitzari:
minutuei musuak,
orduari zentzua.
Denbora plazerez
irauliko dinagu.

Telebistarik gabe hazi zen belaunaldi bat existitzen da

Telebistarik gabe hazi zen belaunaldi bat existitzen da
oraindik gure artean,
eta horietako inork ez luke gaurko haurra izan nahi.
Gauza guztiak bene-benetakoak ziren:
hildakorik ez zenuen ikusten etxean norbait hil arte,
baina benetakoak zen hilkutxan zegoena.
Denbora pasatzea zure irudimenaren esku zegoen.
Jolasak antolatu behar ziren lagun artean.
Eta gaur hainbat zoritxarren albisterik
ez zen iristen etxeetara.
Horregatik diote haurtzaro zoriontsua izan zutela.
Belaunaldi horretako inork ez du gogoan
umetan aspertzen zenik.
Txandaka hitz egiten badakite,
jendea agurtzen lekuetan.
Gaur egun ikusten duzun adina idiota
ez zuten ikusiko bizitza osoan.
Zure orduak kanpotik
antolatuko zituen tresnarik gabe,
zeure baitatik mamitu behar zenuen denbora.
Gero telebista asmatu zuten aspermenaren kontra,
eta gaurko haurrak
telebista ikusten ere aspertu egiten dira.
Jostailuekin bi egunetan aspertzen dira.
Gurasoekin mahaian bazkaltzen aspertu egiten dira.
Gaitz larri bat eragin dugu haiengan:
irudimena lapurtu diegu, altxorrik ederrena.
Eta hori gabe bizitzen ikasi beharko dute.
Kondena horren sinboloa baino ez da telebista
gaur eguneko haurtzaroan.

Kliskadak

Herentzian jaso ditudan oinokin
ibili gura zintuzket
ez bazaizkit urruti joaten
ez badidazu pausoa lapurtzen
hurreratzen naizenero

Herentzian jaso ditudan eskuokin
haztakatu nahi zintuzket
dunak sortu zure azalean
oasiak bilatu zure lehorrean

Herentzian jaso ditudan begiokin
ez dut zure iragana ikusten
geroa irakurri nahi nizuke ninietan
baina hodeituak dituzu
gautzen doaz kliskada bakoitzeko

Herentzian jaso ditudan herentzia guztiokin
nire begietan itxuraldatzen zara
zure begietako hodeien antzera

Lapurreta

Hipermerkatuari esker bizi gara eta, lapurtuz gero, guri ere ari zaizkigu lapurtzen. Halakoak, lotsarik gabe ahal duten guztia ostentzen diotenak. Lapurrak.

Hipermerkatuaren hierarkian dugun posturen arabera lapurtzen du gutako bakoitzak. Gozokiak, gauza txikiak beti: txokolatea, pilak, paperezko zapiak...

Ez naiz horretaz harro, baina damu ere ez. Niretzat, lapurretak baino, ekintzak dira, ahalguztidun bati sabotaje mota bat, politikoa. Hori uste dugu behintzat.

Gezurretan ari naiz? Ziur. Baina gezurrak beharrezkoak dira. Errealitatearen erauntsi bortitzetik babesten gaituzte eta. Noski. Bestela elkar akatuko genuke.

Egiak ertz zorrotzak. Zauri gaiztoak ditu eragiten. Horretaz gogoratzeko, neure gorputzaren orbainei begiratu eta kito. Hala ere, gezurra beste behar duguna

egia, norberaren egia txikia da.
Jakina, beste egiak ez baitira errautsak
haizetan baino gehio. Hala gure egia
txikia, nola gure gezur handiak ere.

Zein da nire egia? Sarri galdetu diot
neure buruari, eta nago bizitza dela.
Osoki bizitzea, ez bizirautea, nik
egiten dudan hori. “Hil arte bizi,” amak
esaten zuen legez. Ederra, alajaina.

5. geltokia

☐ Alfonsina Storni	1. Munduko gobernariei abisua
☐ Damian Pedrosa	2. Beldurraren arrastoa
☐ Gloria Fuertes	3. Injustizia
☐ Iñigo Astiz	4. Audiogida
☐ Joxe Kruz Aranberri	5. Lapurreta

Munduko gobernariet abisua

Txit Prestuak Zaretenongana jotzen dut
zuei esateko nire auzunean izurria dagoela,
eskale guztiak zubi apurtuaren azpira
etorri direla babes bila,
—beroa iristen denean eromena izango da—.
Badirudi zerbait antolatu nahi dutela
etxe bat ematen ez dien Alkatearen kontra,
gaixorik daude eta kobazuloetan lo egiten dute
eta puskatxoak erortzen zaizkie lotan daudenean.
Diote gauren batean zuen hilobietara
joango direla... loreak eramateko
eta nik abisatu egiten dizuet Txit Prestuak Zaretenoi
bakezalea naizelako eta ez naizelako ausartzen
hori isilaraztera zuzen ari direla uste dudan arren.

Abisatzen dizuet Txit Prestuoi arriskuan zaudetela
jende hori mozkortuta dagoelako.
Ezer ez du balio eman berri den bandoak,
ezer ez tabernetan ardoa ez zerbitzatzeak,
ezer ez dendetan ogia egoteak,
ezer ez desfileak debekatzeak,
ezer ez berbena geldiarazteak,
hobe duzue eskaleak eurak bertan behera uztea.

Beldurraren arrastoa

O
rain hiru aste
etorri zitzaizkigun lapurrak
etxera bixitan.
ez zuten askorik eraman:
Diru gutxi, liburu pare bat,
eta gerturako betaurrekoak.
Irakurtzeko beharko al ditu?

Sari txikiak
itzal handia du ordea:
Beldurraren arrastoa utzi du gurean

Eta berriro badatoz bakarrik naizenean?
Ordu ona ote da etxetik irteteko?
Zergatik etorri zait gaur hain sinpatiko alboko bizilaguna?
Eta zergatik egin du ez ikusiarena
Arantxaren gizonak
bere zakurrak zaunka egin didanean?
Dirua ondo gorde al dut alfonbraren azpian?

Orduz geroztik
noraezean bizi gara
ohartu gabe
batez ere
askatasuna lapurtu zigutela.

Injustizia

Hamar urte nituen orduan.
Sos batzuk lapurtu
zituzten amaren diru-kutxatik.
Igandea zen... Gogoan dut!

Errudun jo ninduten,
injustuki, eta nire lotsari
egindako erronka hementxe,
barru-barruan, iltzatu zitzaidan.

Gogoan dut gau hartan
nire ohatzean etzanda
anarkia-ernamuin bat heldu zela
nire burmuinean iniziatzera.

Audiogida

Pentsatzen dut museoko segurtasun kamerek
erregistratuko zutela zure jainko gihartsuen
aurkako duelu pertsonala, baina gero,
lapurretarik gertatu ezean behintzat,
galdu egingo dela betirako garaituta
Zeusen bularraldetik begirada lurrera
apartatzeko egin duzun keinu dotorea,

eta penaz hartu dudala aitortu behar,
nahiz erakutsi didan oraindik badela
tarte bat gizatasunerako, ahanzturarena;
inguruak eta belarrira hain gozoki
mintzo zaigun audiogidaren ahotsak
bestelakorik adierazi arren, hori badela
askatasunerako nahikoa espazio.

Baina ez da hori garrantzitsuena,
horri buruzko ezer esan ez dizudalako,
bi urratsetan lau mende aurreratzearen
plazer ezinbestez zaintzapeko eta bihurria
ez zapuztearren, pozik baikabiltza,
eta hori da egia, Babiloniako piezetatik
Egiptokoetara saltoka eta tarteka
eraikina eraberritu zuen arkitektoari adi
II. Mundu Gerran bonbek zimenduetan
eragindako kalteei buruz hizketan ari dela,

sineste bidean kasik denborarena
sarrera truke desegin daitekeen
beste gezur horietako bat baino ez dela,
harik eta exit seinaleak eta gero souvenir dendak
hiri erdiz ezezagunera bota gaituen arte,
elkarrekin eta gazte bai, baina —jadanik
audiogidaren oharrik gabe— mundu
berriegi honetan lehen baino galduago.

Lapurreta

Dena denontzat, jabegorik ez,
anarkistentzat kapitalismorik ez,
jabetza lapurreta dela aipatzen dute,
bizitzeko beste modu bat konkistatzera behartzen gaituzte,
Nietzscheren gizaki berria umea izatearekin lortzen baita.
Umeak bizi dira jolasean, gu dena erosten aldi berean,
gauza guztiak jabea dutelako haien balioa diru bihurtzen dute,
gehiago duenak besteak aukerarik gabe uzten ditu bitartean.
Lapurreta immorala, baina ikuspuntu guztietatik legala.
Eta badira lapurretak onak, orduan zer?
Aberatsei zerbait kentzea lapurtzea da?
Jesukristo bera lapur onaren ondoan hil zen
eta zerua eskaini zion,
agian zerua lortzeko asmoz gaurko israeldarrek
palestinarrei lurra lapurtzen jarraitzen dute?
Noraino lurra eta lehengaiak pilatu,
banketxeek dirua metatu?
Noiz arte gure lanaren truke soldata eskasa,
gure bitzita duinaren lapurreta legala?

Testu hauek
Hernanin irakurri ziren
jendaurrean
2018ko azaroaren 18an
Lapurreta izeneko
ekitaldian

